

Fabra, mal citat pel IEC (2)

Joan Martí i Castell, president de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans, cita de forma textual, a la introducció del DIEC2, fragments del proleg de Pompeu Fabra al *Diccionari general de la llengua catalana*, sense respectar el que tot filòleg ha de respectar, la literalitat del text emmarcat per cometes. Fabra comença el proleg així: "L'any 1923, quan sobrevingué el Directori, els treballs de..." El president de la SF diu que Fabra va escriure això: "L'any 1923 els treballs de...", sense indicar que hi suprimeix uns mots.

Artajo era Martín-Artajo

La nova edició de la *Història de la Catalunya Contemporània*, publicada per Mina, manté que un dels ministres de Franco es deia Artajo i a l'índex onomàstic, com que ningú no s'ha preocupat de completar el nom, apareix a la a. El ministre es deia Alberto Martín-Artajo Álvarez.

Fan néixer Maquiavel abans

Maquiavel va néixer l'any 1467, li fa dir per error la "Biblioteca Pompeu Fabra" a Bertrand Russell, en un text traduït per Jordi Solé Tura que figura com a proleg de l'edició d'*El príncep* apareguda a la col·lecció de la UPF. Com molt bé diu la solapa del llibre, Maquiavel va néixer el 1469.

Definició esbravada

El DIEC2 manté que només un líquid pot esbravar-se: "fer perdre (a un líquid) la seva fortalesa, olor, etc.", sense adonar-se que l'exemple que hi han afegit no parla de cap líquid, "no tinguis el cafè destapat que l'esbravaràs": s'entén que és el cafè mòlt que hi ha al pot. Si haguessin llegit l'Alcover-Moll, en comptes d'informatitzar-lo, haurien vist que, per acollir l'exemple, calia ampliar l'àmbit de la definició. L'Alcover-Moll hi posa un "etc.", després de dir que també les essències s'esbraven.

Edicions 62 completa l'antologia poètica de Martí i Pol amb poemes dels seus darrers llibres

Quatre anys després de la mort de l'escriptor, Edicions 62 ha actualitzat, de forma definitiva, l'*Antologia poètica* de Miquel Martí i Pol (Roda de Ter 1929 - Vic 2003) que l'editorial havia publicat inicialment a la col·lecció "El Garbell" l'any 1983, i que, revisada i ampliada, es va convertir, el 1997, en la *Nova antologia poètica*, volums, tots dos, que han estat reeditats contínuament. Aquesta tercera versió es titula *Sol de palla trenada. Antologia poètica (1951-2003)* i ha estat publicada a la col·lecció "Educació 62", a cura de l'antòleg de sempre, Pere Farrés i Andreu, professor de la Universitat de Barcelona, expert coneixedor de l'obra de l'escriptor i editor de l'obra poètica completa de Martí i Pol.

Pere Farrés ha titulat el volum amb el segon vers d'un poema sense títol del llibre, escrit a inici dels 70, *Vint-i-set poemes en tres temps*. El sentit que li va donar el poeta queda clar quan el fragment apareix encaixat en la frase que engegava el poema: "Aquest poema és un / sol de palla trenada / collit al fons d'un pou / al punt de mitja tarda."

L'antologia anterior s'aturava en el llibre *Un hivern plàcid*. L'actual s'estira amb poemes de cinc reculls més, *Llibre de les solituds*, *Haikús en temps de guerra*, *Abecedari*, *Una joia solidària* i *Últims poemes*.

L'antòleg ha deixat de banda el recull *Després de tot* perquè, considera, en aquest llibre Martí i Pol hi recollí poemes, datats majoritàriament als anys 90, que havia desat al calaix i que no aporten elements nous que no siguin ja representats en els volums que publicà aquells anys i, doncs, en els poemes triats d'aquests llibres. Del llibre pòstum *Quietud perduda*, només ha pres en consideració alguns poemes dels darrers que escrigué Martí i Pol, els únics que hipotèticament haurien tingut cabuda en un nou llibre més del poeta si la vida li hagués permès de construir-lo.

L'antòleg ha respectat íntegrament la tria de poemes de les dues antologies anteriors i ha procurat que la dels llibres nous guardessin la justa proporció respecte a la dels llibres anteriors, d'acord amb la importància que, a criteri seu, tenen els llibres nous. Per aquest mateix motiu s'ha respectat l'estructura de l'estudi introductori, que ha estat completat i actualitzat, però se n'ha conservat, quan ha estat oportú, la major part de la redacció primitiva. Tots els poemes han estat revisats d'acord amb les darreres edicions de l'obra poètica o la darrera dels llibres nous que havia controlat el poeta.

El darrer llibre que, com a tal, elaborà Martí i Pol, *Haikús en temps de guerra*, i el més peculiar, *Abecedari*, tanquen de manera sorprenent i magnífica, considera l'antòleg, l'obra del poeta. Els poemes més representatius de tots dos llibres, per tant, havien de figurar a la seva antologia diguem-ne *canònica*, i això és el que han fet Pere Farrés i Edicions 62.

Miquel Martí i Pol haurà estat objecte de dues grans antologies, abans d'arribar a la tercera i definitiva, pòstuma.

Lluís Bonada